

forstand også præsenteret – efter vores opfattelse – Folketinget for at fait accompli. Vi føler os forpligtet til ikke at svigte det tilsagn, der er givet De Forenede Staters regering, men vi synes, at det tilbud, man skulle have udformet, burde have haft en anden vægtning. Vi synes, at man skulle have lagt væsentlig større vægt på den del af den militære operation, vi kunne bidrage til, som har direkte sammenhæng med løsningen af den humanitært katastrofale situation i Afghanistan.

Kl. 17.25

Vi synes, at man, sådan som hele situationen omkring Afghanistan har udviklet sig i disse sidste uger og dage, burde have set svaret på den amerikanske henvendelse, vores bud på, hvordan vi skulle svare, i sammenhæng med de behov, der vil blive skabt i den fredsbevarende operation, som FN's Sikkerhedsråd skal behandle i den kommende weekend, og som skal forhandles i Storbritannien i den kommende weekend.

Vi mener med andre ord ikke, at det er den rigtige prioritering, regeringen her har lagt frem, men vi føler os forpligtet af det tilsagn, der allerede er givet De Forenede Stater.

Jeg vil også godt sige, at netop bevidstheden, som jo også afspejles i regeringens bemærkninger til det her forslag, om, at der kommer en anden omgang inden for få dage, hvor vi skal tage stilling til, med hvilket format vi kan bidrage til den fredsbevarende styrke, rejser jo spørgsmålet om, at der kun findes et endeligt antal uddannede anvendeligt personel, et endeligt antal materielle enheder til internationale operationer, og det er lige præcis i den sammenhæng, vi ikke mener regeringens prioritering er rigtig.

Det rejser jo også hele det spørgsmål, som vi fra Socialdemokratiets side forgæves har bedt regeringen om en afklarende forhandling om, inden man gik til nævnet, og inden man gik til Folketinget med denne sag, nemlig om, hvordan vi skal prioritere hele den internationale indsats og hele forsvarsbudgettet i resten af forligsperioden.

Hvis man ikke foretager sig noget ud over de beslutninger, der er truffet, de beslutninger, der lægges op til i dag, og de beslutninger, der lægges op til i den kommende uge måske omkring en fredsbevarende indsats, ja, så ved vi med sikkerhed, at der ikke er dækning i resten af forsvarsforligsperioden for de internationale forpligtelser, vi påtager os.

Man sprænger forsvarsbudgettet i sidste ende, sådan som forsvarsforliget er formuleret, og det har vi ikke sagt god for. Vi ønsker at fastholde forsvarsrammen, og derfor fremtvinger denne beslutning jo yderligere med stor styrke behovet for en diskussion af prioriteringen af Danmarks internationale indsats. Der er nogle steder, man vil drosle ned i de kommende år. Det er også en diskussion, som vi nødvendigvis må bede om mellem forsvarsforligspartierne, af, om man kan lave en yderligere omprioritering fra den hjemlige til den internationale indsats inden for forsvarsforligets rammer.

Vi er vel bekendt med, at hvis ikke vi tager den diskussion nu, så kommer vi ud i en massiv overskridelse i sidste ende, og derfor er det nødvendigt, at den diskussion tages i allernærmeste fremtid.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er en længere række korte bemærkninger. Det er først hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi har for så vidt i Enhedslisten ret stor forståelse for, at Socialdemokratiet af regeringen er blevet bragt i et ubehageligt dilemma. Den tidligere regering førte en politik, som Enhedslisten ikke var enig i, men som der var en vis konsistens i, og er nu blevet bragt i en meget ubehagelig situation af den nye regering, der tilsyneladende har en indenrigspolitisk dagsorden skjult bag det her.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Mogens Lyketoft: Har man fra regeringens side orienteret Socialdemokratiet og de andre forsvarsforligspartier om de konsekvenser, dette her vil få for forsvarsforliget og budgettet for 2002? Af det, hr. Lyketoft siger, får man nærmest fornemmelsen af, at regeringen har kastet sig ud i det her uden at sikre sig nogen som helst budgetmæssig dækning.

Hr. Kragh sagde, at der ikke var taget hensyn til pengene. Det er jo en ganske flot bemærkning: »Vi har ikke taget hensyn til pengene.« Jeg synes, det er en beklagelig metode, den nye borgerlige regering anvender i forhold til Folketinget, bevillingssystemet, tidligere indgåede aftaler osv.

Jeg vil godt spørge hr. Lyketoft, om han er enig med mig i, at der formentlig må ligge en indenrigspolitisk dagsorden bag dette hastværk.